

GAARDMANDS- DATTEREN

eller

KAMPEN FOR LYKKEN

SKUESPIL
udført af danske
Skuespillere.

PERSONERNE

Hans Jensen, Gaardejer	Hr. Jørgen Lund.	
Mo'er Karen, hans Kone	Frk. Mette Andersen.	
Anna, deres Datter	Fru Alma Lagoni.	
Per, deres Søn	Frk. Carla Jørgensen.	
Bedstemoder	Frk. Wennerwald.	
Hans	I Tjeneste paa Gaarden	Hr. Johan Nielsen.
Mette		Frk. Olga Svendsen.
Mads		Hr. Holger Petersen.
Mikkel		Hr. Aage Brandt.
Morten		Hr. Ludvig Nathansen.
Lene		Fru Meta Olsen.
Mads Olsen, rig Gaardejer	Hr. Carl o. Stein.	

Bønderkarle og Piger, en Telegrafist, Repræsentanter fra »Standard Oil Comp.« o .s. v.

AFDELINGER

1 Hjemkomsten fra Marken.	31 Det fornyede Afslag.
2 De unges Kærlighed.	32 Gælden vokser.
3 En forbitret Fader.	33 Sorg og Glæde følges ad.
4 Mørke Udsigter.	34 En Aftale.
5 Ved Kvældsmaden.	35 Frierens Fordringer.
6 Øjnenes Sprog.	36 Hans i Amerika.
7 Efter Maaltidet.	37 Det ensomme Blokhus.
8 Høsekræmmeren som Raadgiver.	38 Længsel mod Hjemmet.
9 Den lille Spion.	39 Til Arbejdet!
10 Mødet i Laden	40 Et lykkeligt Fund.
11 Hvad lille Broder saa.	41 Petroleumskilden.
12 Bonden holder Ogør.	42 Telegram til »Standard Oil Co.«
13 Bedstemoders Stemme.	43 En velment Lykønskning.
14 Spildte Formaninger.	44 Repræsentanternes Ankomst.
15 Kærlighed og Trods.	45 Summen udbetales.
16 Hans bliver afskediget.	46 Vurderingen.
17 Knubbete Ord.	47 En lykkelig Mand.
18 Lønningen udbetales.	48 Brev til Hjemmet.
19 Haarde Betingelser.	49 Budskab fra Hans.
20 Farvel til det gamle Land.	50 Lykken og Skæbnen.
21 I Aftenskumringen.	51 Hans vender tilbage.
22 Afsked med den gamle Gaard.	52 Anna henter selv sin Hans.
23 De Elskendes sidste Møde.	53 Modtagelsen.
24 »Vent paa mig, Anna!«	54 Lykkelige Skæbner.
25 Imod det Ukendte.	55 Et gribende Gensyn.
26 Den forgældede Bonde.	56 Forsoningens Sødme.
27 Anna afviser den rige Frier.	57 Omskiftelser.
28 Annas Trods vokser.	58 Kaffekanden kommer i Kog.
29 Spildte Trusler.	59 Hans faar sin Anna.
30 Moder søger at mægle.	60 Imod Lykkens Land.

Optaget af

Filmfabriken »Skandinavien«.

København. — Søren Nielsen.

GAARDMANDSDATTEREN

eller

KAMPEN FOR LYKKEN

Den gamle Historie gentager sig her som saa ofte før, — den Historie som vore Fædre og Mødre og før dem gamle Slægter har set og selv oplevet. Unge Hjærter, der længes, og haarde Vilkaar, der hindrer Ungdommen i deres Lykke, indtil omsider Flid og Udholdenhed gaar af med Sejren, paa Trods af alle vrede Fædre og optaarnede Vanskeligheder.

Anna, Datteren af den hovne, dumstolte Bonde Hans Jensen elsker Karlen Hans, der er i Tjeneste paa Faderens Gaard. I de smukke Sommeraftener, naar Solen gaar ned bag de gulnende Kornmarker og de duftende Enge, mødes de Unge — ingen aner noget om deres hemmelige Kærlighed, og Haabet lysner i de

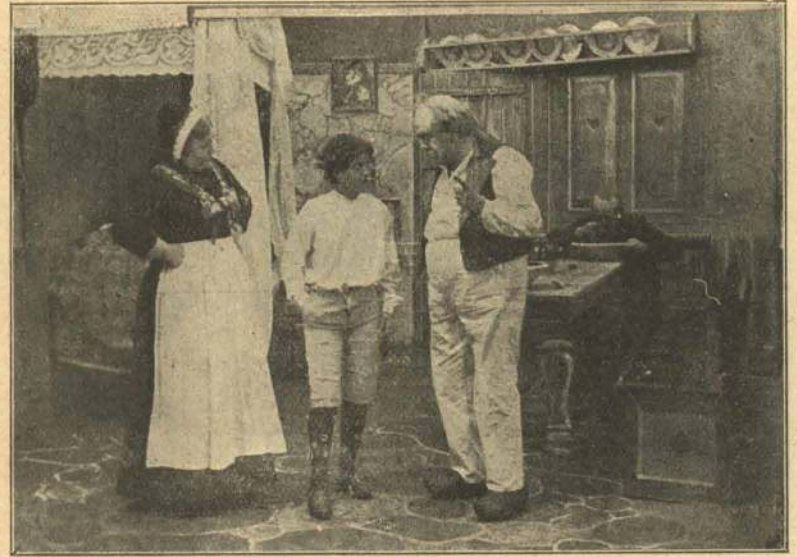

Hjemkomsten fra Marken.

unge Hjerter — de regner ikke med de forskellige Livsvilkaar og lever sorgløst videre i Nuets korte Lykke. —

Ved Maaltiderne fortæller de hinanden ved hemmelige Øjekast og lønlige Haandtryk, hvor trofast deres Kærlighed er.

Ak — snart nærmer Uvejret sig. — Mørke Skyer vil i Hast brede sig over deres Ungdomslykkes lyse Himmel. —

Hvad lille Broder saa.

En Dag faar Pe'r, Annas lille Broder, Nys om, at de to Unge holder Stævnemøde paa et nærmere aftalt Sted. Drengen underretter Bonden herom, og fnysende af Harme styrter denne af Sted og kommer netop tidsnok til at overvære, hvorledes Hans forsikrer Anna om sin Kærlighed. Nu er der i god Mening til den arme Anna.

Den gamle Bonde er harmfnysende, han har udset Anna til et rigt Parti med en af Egnens rige Gaardmænd, til hvem han oven i Købet er i personlig Gæld, og denne Historie er ham en slem Streg i Regningen. Han lover sig selv at tvinge den halsstarrige Datter til at makke Ret, men alle hans Forsøg i saa Henseende

En forbitret Fader.

preller af paa Annas Trods. — Den gamle, syge Bedstemoder forsøger forgæves at appellere til sin Søns Medlidenhed — men til ingen Nytte: Bonden er rasende.

Som Følge af alt dette faar Hans sin Afsked fra Gaarden. Han modtager sin resterende Løn med mange knubbede Ord. —

Afskeden fra Anna og den gamle Gaard falder den stakkels Hans tungt. — Dette: Brutalt at skulle rives bort fra sin Ungdomskærlighed og alle de kære, gamle Minder er næsten mere end han kan bære — dog — han retter sin Ryg som en Mand,

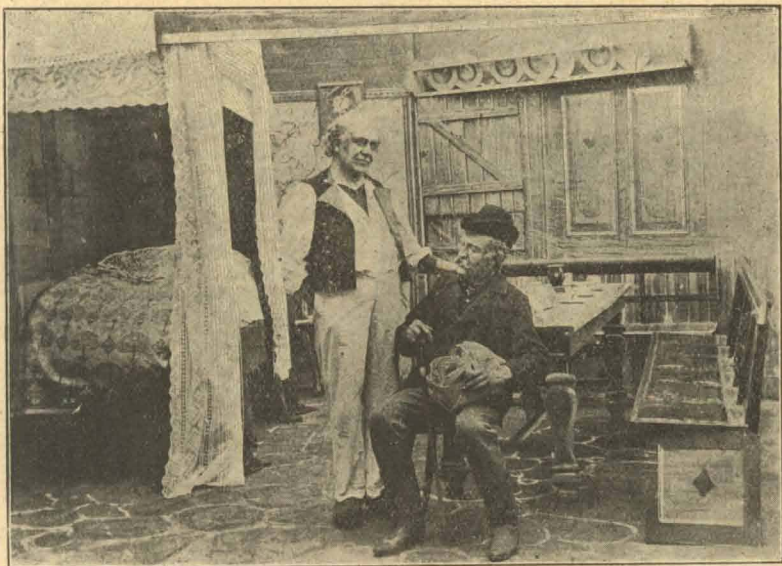

Hans bliver afskediget.

og Anna lover ham grædende at ville vente paa ham og aldrig nogensinde skænke sit Hjerte til nogen anden. —

Tung om Hjertet skilles de Elskende — og Hans vandrer ud i det Ukendte med sin Bylt paa Nakken. — Fremtiden synes at ligge mørkt for ham — men et sejt Haab vokser dog frem hos ham. —

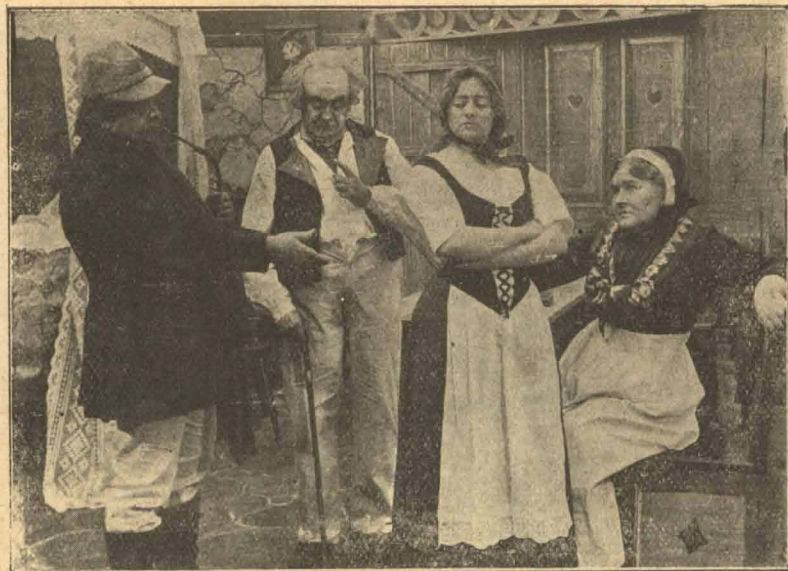
• Han lover sig selv at ville sejre. Det nye Land — Amerika — ligger for ham, her maa hans Lykke bo.

Hønskræmmeren som Raadgiver.

Nu bestormes Bonden af den rige Frier, Mads Olesens Bønner. Stillingen er pinlig for Bonden, da hans Gæld til Mads vokser, og den genstridige Datter vil til Trods for alle Bønner, Eder og Trusler ikke lade sig bevæge til at ændre sin forlængst tagne Beslutning: at ville være sin Hans tro indtil sin sidste Time. —

Saaledes ser Udsigterne mørke og uheldsvangre ud for alle Parter, og Bondens Gæld hænger over den gamle Gaard som en knugende Mare.

Anna afviser den rige Frier.

Frierens Fordringer.

Vurderingen.

Da lysner det omsider. Hans har haft en uventet Lykke i det fremmede. — Han har nedsat sig som Kolonist i det fjerne Vesten, og da han en Dag graver i sin Jord, opdager han, at den indeholder Petroleum. Glædesstraalende afsender han et Telegram til »Standard Oil Co.«, hvis Repræsentanter ankommer og vurderer hans Fund; Jorden er nu overordentlig værdifuld, og Hans modtager for Salget af Arealet en stor Sum Penge.

Tankerne gaar nu mere end nogensinde til de Kære i det gamle Land — har Anna været ham tro? Umuligt andet! Lykkestraalende afsender han Brev til Hjemmet, hvori han skildrer sin Lykke og bebuder sin Ankomst. —

Hans Brev kommer netop i det rette Øjeblik. — Forholdene er nu saa fortvivlede som vel muligt. — Den rige Friers Trusler stiger Dag for Dag, og Bonden ser med Skræk den Dag i Møde, da han nødes til at gaa fra Gaarden. —

Som Haabets lysende Solstraale falder da Hans' Brev ind i Sorgens Hjem.

De gamle Minder stiger lyslevende frem, og Glæde fylder alles Hjerter.

Nu er det ikke mere den fattige Hans, der drog ud mod det fremmede, uden Penge og uden Haab — nej, nu er det Lykkeprinsen, der vender hjem for at vinde sin Skat og det tabte Land tilbage.

Anna henter selv sin Hans ved Stationen, og flot kører de ind i den gamle Gaard, hilst af alle Hans' tidligere Kammerater, der i varme Ord lykønsker »Manden fra Amerika«, der staar for dem alle med en hel Glorie af mærkelig Lykke om sig. Tænk: at have levet derovre i det fjerne Vest med alle de sære Frasagn om Millioner vundne paa et Brædt. — Naa, slet saa store Summer drejer det sig dog ikke om — men Hans er jo dog nu en holden Mand. — Gensynet mellem de Elskende er stormende! —

Saa oprinder da en lys Tid for de to Unge. Skuffelsens og Kampens Tid er forbi — og Ulykkens truende Sky viger bort fra den gamle Gaard. — Nu har den gamle Bonde intet at indvende imod Hans, som jo oven i Købet redder ham fra Fallitens truende Gab — han giver glad sit Samtykke til deres Forbindelse.

Hans har vundet Lykken. — Fremtiden venter ham med Tilfredsheden og Arbejdets rige Velsignelse.

